

Brandsäkerhet.

Materialklasserna och klassificeringssystemen för ytskikt och material i Europa kallas Euroclass.

Produkter som används ska ha egenskaper som inte försämrar en snabb utrymning (personskydd).

Totalt är det 39 klasser uppdelade i 7 huvudgrupper: A1,A2,B,C,D,E och F, där A1 är den högsta och F är oklassificerade produkter och material, eller material som brinner.

De flesta av huvudgrupperna innehåller också tilläggsklasser gällande rökutveckling och förekomst av nedfall av brinnande droppar/material.

Klasserna för rökutveckling är s1, s2 och s3, där s1 är bäst.

Klasserna för nedfall av brinnande droppar och material är d0, d1 och d2, där d0 är bäst.

I Br 3-byggnader (byggnader i ett plan och småhus i två plan) krävs ett isoleringsmaterial som har klass E eller bättre.

Lägsta ytskiktssklass i byggnader är Ds2,d2.

Man får använda brännbara material i konstruktionen, så länge som brandegenskaperna hos det yttre fasadmaterialet motsvarar ytskiktssklass Ds2,d2.

Mineralull är oftast klassificerat i klass A1 och A2. Det innebär obrännbart material som *ej bidrar* till ökad brandbelastning eller övertändning vid ca: 500-600 grader, eller med *mycket begränsat bidrag* till brand. Samt att den *inte utvecklar stora* mängder rök, *inte heller avger* brinnande droppar eller partiklar.

Förutsättningarna förändras dock om mineralullen är klädd med papper eller plastfolie.

Ett isoleringsmaterial kan vara klassificerat som brännbart (ej samma sak som brandfarligt), men innehålla brandhämmande egenskaper som ger ett bra skydd i sig och då ha bättre brandsäkerhetsegenskaper än ett obrännbart isoleringsmaterial.

Träteks Brandrapport nr 94 R 12504 visar följande; "konstateras att cellulosafiberisolering skyddar träregeln lika effektivt som stenudd vid densiteten 30 kg/kbm".

Träteks Brandrapport nr L 9502007 (vindsbjälklag med gips Gyproc Protect GF15 och Cellulosa,REI 45) visar att "isoleringen efter skivornas bortfall ligger kvar på glespanelen och även i detta läge förmår skydda träreglarnas sidor".

(Trätek = Institutet för Träteknisk Forskning)

Vid brandtester/brandförsök är det alltid konstruktionen som testas (ej enskilda material). Det är helheten som blir godkänd.

En brand uppstår oftast vid en fasad och sprider sig via den ventilerade fasaden och den öppna takfoten upp på vinden och vidare genom takkonstruktionen. Därför är det helt avgörande att den har ett bra brandskydd. En övertändning kan inträffa på bara några minuter efter antändning. Men den kan också dröja eller helt utebli. *Det är mycket viktigt att isoleringen har en förmåga att bromsa eller förhindra spridning av eld för att skydda konstruktionsbeklädningen.*

Även om isoleringen i sig är obrännbar så får branden näring i brännbara komponenter som panel, råspont, gles, träreglar, takstolar och gångbryggor, m.m.

Heta gaser tränger sig fram och startar sekundärbränder, ofta via ventilationsrör.

Framförallt isolering som innehåller Fenol avger farliga gaser.

Att ett isoleringsmaterial är klassificerat som obrännbart säger ingenting om hur det fungerar vid brand. Både när det gäller brandröksutveckling och förmågan att stå emot en brand.

En missuppfattning är att ett obrännbart material medför en lägre brandrisk är vad de faktiskt har.

(Utdrag ur; BBR (Boverkets Byggregler), Paroc/Byggboken, SP-trä, Räddningsverket)